

PAYLAŞARAK
BESLENEN VE
ZENGİNLEŞEN

sanatçı & sanatsever

MERAKLA VE HEYECANLA YENİ HİKÂYELER KEŞFETMEK ÜZERE YOLA ÇIKTIĞIMIZ SANATÇI & SANATSEVERİNDE; SINIRLARI ORTADAN KALDIRAN DÜŞÜNME BİÇİMLERİ VE GÜÇLÜ ÜRETİMLERİYLE HUO RF, ERKUT TERLİKSİZ, MERVE DENİZCİ VE SANATLA KURDUKLARI BAĞI EN NAİF HALLERİ VE İÇGÜDÜLERİNİN İZİNDE KORUYAN SANATSEVERLERİ MELEK GENCER, KEREM KANIK VE NEZİH KARAMAN'LA BİRARAYA GELDİK.

Hazırlayan Gözde Ulusoy Fotoğraflar Burak Teoman

melek gencer & huo rf

SANATI HAYATININ MERKEZİNDE TUTAN VE 2012 YILINDAN BERİ SÜRDÜRDÜĞÜ SANAT KARIYERİNE YENİ ADIMLAR EKLEYEREK İLERLEYEN SPOT PROJECTS'İN DİREKTÖRÜ MELEK GENCER'İN CİHANGİR'DEKİ EVİNDE, KAYITSIZ KALAMADIĞI HİKÂYELERİN ANLATICISINA DÖNÜŞEN, TOPLUMUN KİMLİĞİMİZİ İNŞA ETMEDEKİ GÜÇLÜ ETKİSİNİ İRDELEYEN HUO RF İLE BİR ARAYA GELDİK.

sanatsever melek gencer

Güncel sanatı sadece takip eden değil, profesyonel olarak yıllardır bu sektörün içinde olan biri olarak sanat alımın nasıl şekilleniyor?

2012 yılından beri profesyonel olarak sanat ortamının içindeyim ama sanata olan ilgim ve onu hayatımın bir parçası olması çocukluk yıllarımda başladı. Aile evimde kendimi bildim bileli bir "toplayıcılık" durumu söz konusu. Bu ilk başlarda antika parçalarken, sonra modern ve çağdaş sanat eserlerine evrildi. Ailemin ilgisiyle de küçük yaşlarda bir sanat algım oluşmaya başladı.

Sanat alımı her zaman içgüdüsel bir şey diye düşünüyorum; çekim hissettiğim, keyif aldığım işlere yöneliyorum. İşimi çok seviyorum ve bu işin içinde oldukça, tanıştıkça, okuyup merak ettikçe sınırlarım genişliyor. Bir işi alırken hissettiğim duygular zaman içinde değişip, evde onunla yaşadıkça başka bir hisse dönüşebiliyor, bunu düşünüp içselleştirmekten de keyif alıyorum. Sanırım sanat alımını tutkuya dönüştüren de bu; kendini tanıma ve dinleme sürecinde sana eşlik eden, belki tamamen farklı hikayelerden ortaya çıkan ama senin yakınlık duyduğun, ortak nokta bulduğun, seni düşündüren sanat eserleriyle yaşa-

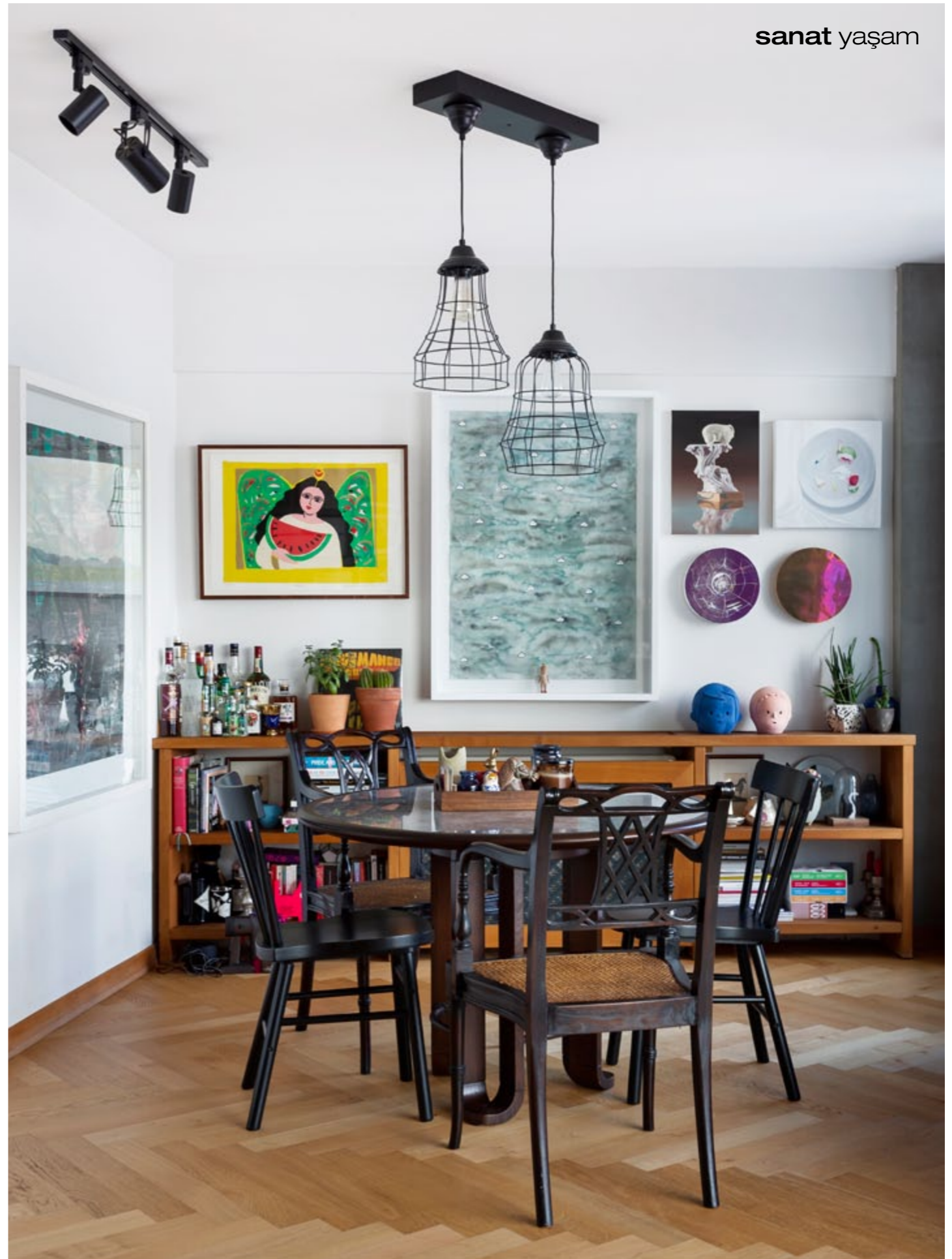

mak terapi gibi. Kimsenin zevki ve keyfi sabit kalmıyor, her zaman bir dönüşüm içindeyiz. Ben de kendimi ve bu alanı tanımaya devam ettiğim sürece beni içgüdüsel olarak çeken işleri bütçemin yettiği sınırlarda almaya çalışıyorum.

Yaşam alanının neredeyse tamamı sanatla kimlik kazanmış durumda ve sen de hem Spot Projects, hem borderless hem de koleksiyoner kimliğine hayatının her alanını sanatla doldur-

muş durumdasın. Biraz evinden, kendinden ve neler yaptığından bahsedermisin?

Cihangir'de oturduğum daire benim için manevi olarak çok kıymetli. 1970'lerde babaannem ve dedemin üç çocuğuyla ailecek yaşadığı dairede, 2014 yılından beri oturuyorum. Evin içinde kendi zevkim ve kullanımına göre değişiklikler yaptım ve ilk günden beri müthiş bir keyifle oturuyorum. >

Taşınmadan önce biriktirmeye başladığım ve yıllar içinde almaya devam ettiğim eserlerin hepsi evde yerini bulmuş durumda. Zaman içinde işlerin yerini değiştirmeyi seviyorum, yeni alımlara da yer açmış oluyorum böylece. 2017 yılından beri Spot Projects'in direktörlüğünü yapıyorum. 2011 yılında kurulan bu üyelik platformunda üyelerimiz için ayrıcalıklı ve güncel bir sanat takvimi oluşturup, sergi turları, sanat konuşmaları, sanatçı atölye ziyaretleri, koleksiyoner mekanlarına geziler organize ediyoruz. İşin hem eğitim kısmı var, hem de sağladığımız gelire oluşturduğumuz bir Spot Destek Fonu var, bu fon sayesinde yıl içerisinde çeşitli sanat projelerini ve sanatçı üretimlerini destekliyoruz. Ayrıca 2018'de ortağım ve yakın arkadaşım sanatçı Huo Rf ile sanat yazıları yayınlamak amacıyla

kurduğumuz border_less isminde bir web sitemiz var. İkimizin de çok önem verdiği sanat yayıncılığını desteklemek fikriyle yola çıktığımız border_less geçtiğimiz Nisan ayında border_less Artbook Days ismiyle gerçekleştirdiğimiz, yayını olan, metin üzerine çalışan sanatçı ve inisiyatifleri; müze, galeri, kurum, ve enstitüleri bir araya getiren bir etkinliğe yön verdi. Şuan bu etkinliğin 17-19 Nisan 2020'de gerçekleşecek ikinci edisyonu üzerinde çalışıyoruz. Border_less Artbook Days'in uluslararası bir etkinliğe dönüşmesini, her sene sanatçı kitapları ve sanat yayıncılığı alanındaki eksikleri biraz daha tamamlayıp, daha fazla insana ulaşarak gelişmesini hedefliyoruz. Ayrıca uluslararası sanat kitabı fuarlarına katılıyoruz. Ekim ayında ilk yurtdışı fuarımız Flat Art Book Fair için Torino'daydık. >

Etrafımızda kitap üreten, metin üzerine çalışan çok fazla sanatçı var, bunlardan biri de ortağım Huo Rf. Hazır yakınımızda böyle bir üretim varken, bu işleri alıp yurtdışındaki izleyiciyle buluşturmak alternatif ve güzel bir diyalog alanı yaratıyor.

Huo Rf'nin işlerinde seni etkileyen nedir? Sanatçı ve sanatsever ilişkinizin yanı sıra hem yakın arkadaşın, hem de birlikte kurduğunuz border_less ile artık ortağın olması uyumlu bir dil yakalama konusunda sizi farklı bir noktaya taşıdı mı?

Huo Rf ile arkadaşlığımız Rampa Galerisi'nde birlikte çalıştığımız dönemde başladı. İşlerini ise henüz kendisiyle tanışmadan, ilk defa 2015 yılında Karl Gallery'de açtığı

"Mümkün" sergisinde gördüm. Çok etkilendiğimi ve merak ettiğimi hatırlıyorum. Kendisiyle tanıştıktan sonrada bu seriden bir iş aldım. Huo Rf'nin her serisinde farklı malzemeler kullanıp yeni bir alanı keşfetmesini seviyorum, çok hızlı bir tüketim ve değişim içinde olduğumuz bu zamanda sanatçının da aynı değişim ve arayış içinde olması bana çok güncel ve samimi geliyor. Huo Rf'nin farklı serilerini yan yana koyup baktığınızda sıkça kullandığı bakır dışında kendini tekrarlayan bir malzeme yok ve bu da yeni üretimlerini merak ettiren bir özellik. Aynı zamanda üretimlerinden önce ve o esnada hep bir diyalog içinde olmamız da farklı bir derinlik katıp işlerle aramda bir bağ oluşmasını sağlıyor.

Evinde hangi sanatçıların eserleri yer alıyor?

Olgu Ülkenciler, Ayça Telgeren, Nihal Martlı, Huo Rf, Jennifer İpek, Burak Şentürk, Volkan Aslan, Vahap Avşar, Güneş Terkol, Ali Cabbar, Burcu Yağcıoğlu, Sevim Sancaktar, Ali Elmacı, Murat Durusoy, Merve Denizci, Gülsün Karamustafa, Erdoğan Zümrütoğlu, Yasemin Özcan, Nilbar Güreş, Murat Germen, Peter Hristoff, Nancy Atakan, Serkan Yüksel, Güçlü Öztekin, Serra Tansel, Neslihan Başer, Elif Varol Ergen, Ece Ağırılmış, Hebru Brantley, Elmgreen & Dragset, Pat Andrea, Maude Maris, En Iwamura, Hugo Orlandini, Schilte & Portielije işlerini evimde görebilirsiniz. ■

sanatçı huor

Çalışmalarında benliğin farklı tanımları ve kişinin, toplumun kimliği nasıl karakterize ettiği üzerine odaklanıyorsun. Üretimin, odak noktan ve çalışma sürecinden bahsedebilir misin?

Statement yazmak kendini tanımlamak açısından çok önemli. Daha güvende hissettiyor ne üzerine düşündüğünü paylaşmak ve konuşabilmek. Ama aynı zamanda çok sınırlayıcı. Koyulan fiziki sınırlar hala orada olsalar da çok geçişken, görünen sınırlar neredeyse yok, sürekli sınırları aşabilecek hikâyeler doğuyor. Diğer yanda sınırların bireyler tarafından belirlendiğini hiçbir zaman unutmadan, kişisel gibi görünen ama kişisel olmadığını düşündüğüm hikayelere bakmaya çalışıyorum. Toplumun karakterlerimizi nasıl işlediği üzerine düşünüyorum, bunun benim çalışmalarım üzerinde belirleyici tarafı mekanlar ve portreler oluyor

aslında. Zamanla bir hikâye anlatıcısına dönüştüğümü hissetmeye başladım, kayıtsız kalamadığım, göz ardı edemediğim, hatırlamak ve hatırlatmak istediğim, kaydetmek/belgelemek istediğim olayları/anları işleme-ye çalışıyorum.

Sanatçı kimliğinin yanı sıra yine sanatla ilişkili farklı profesyonellikleri de barındırıyorsun. Neler yapıyorsun?

Lisede ve üniversitede sanat okudum, 2010 Temmuz ayında İstanbul'a yerleştim. 2011'de yazı yazmaya ve röportajlar yapmaya başladım. 2011'den bu yana, Vogue Türkiye, Time Out İstanbul, Milliyet Sanat, Sanat Dünyamız, Art Unlimited, Tohu Magazine gibi birçok dergide yazdım hala çoğu ile ilişkim devam ediyor. Art Unlimited'teki "Huo is Asking" isimli köşem için neredeyse sözsüz röportajlar yapmaya başladım. 2014'te Signs of Time'in ikinci grup sergisi "Dış, Düş" için çıkardığımız kitap, 2015'te gerçekleşen "Mümkün" isimli sergim için içeriğini kendi başıma oluşturduğum katalogum bende bambaşka bir kitap kanalı açmış oldu. Ortaya çıkan yazılar, işbirliklerim, birlikte çalıştığım tasarımcılar, küratörler, röportajlar kafamdaki 'sergi üzerine çıkan kitaplar' formatını çok değiştirdi. 2017'de gerçekleştirdiğim 'Stories in Reverse' başlıklı sergim için çıkardığım kitabım ise 128 sayfa olarak bambaşka bir noktaya evrildi. Uzun lafın kısıması, yazmak, duygudaşlığın getirdiği yeni işbirlikleri bana kitap üretmeye dair yeni fikirler, yeni alanlar açmaya başladı. Aynı zamanda süreçte güzel bir kitap koleksiyonum oluşmaya başladı ve takip ettiğim kadarıyla Melek'in de aynı şekilde. Kitap üretimlerim üzerine düşünmeye başladıkça kitaplarımı daha doğru alanlarda paylaşmanın kapısı açıldı. Geçtiğimiz Nisan ayında Palais de Tokyo'da gerçekleşen Paris Ass Book Fair'a katıldım. Kendi

üretimlerim açısından zihin açıcı oldu. Kitap üretimlerim de bu alanın spesifik izleyicileri ile bir araya gelmiş oldu. Tüm bu deneyimler ve 2018'de kurduğumuz online metin platformu border_less, border_less Artbook Days'in temellerini atmış oldu. Yani yazı, ve border_less / border_less Artbook Days hem kendi pratiğime, kendi pratiğimde bu etkinliklere, iş birliklerine dönüşmüş birbirini beslemiş oldu.

İşlerinin bir sanatseverin evinde yer aldığını görmek ki hele bu yakın arkadaşın ve ortağın olan biri olduğunda sana nasıl hissettiriyor?

Melek ile yollarımız ikimizin de pratiği ve hayat galeleri sayesinde kesişti diyelim. İkimiz de Rampa Galerisi'de çalışıyorduk. Konuştuğumuz dil, takip ettiğimiz, ilgilendiğimiz sanatçıların ve işlerin ortak olması beraberinde başka ortaklıkları getirdi, border_less gibi. Ben çevremdeki arkadaşlarım açısından çok şanslıyım. Her fikrimi, üretimimi, projemi, kitabımı önce yakın arkadaşlarımla paylaşıyorum. Profesyonellikleri başka sektörlerde olanların yorumları daha direkt oluyor, bu da benim sürecime katkı sağlıyor.

Melek ise hem yakın arkadaşım, hem koleksiyonerim, hem de bir sanat profesyoneli, bu sebeple tüm sürecime hakim ve yanımda. Nasıl sancılarla ürettiğimi, üretmek istediğimi çok iyi biliyor. Kendi birikimi ve deneyimi de birçok farklı noktada, benim sürecime ister istemez katkı sağlıyor. Her koleksiyoner ve sanatçı arasında böyle bir bağ/ilişki olması mümkün değil. Kendi işimi başka birinin alanında görmek duygusu ise çok tuhaf. Sanat somut olabilse de ruhu çok soyut. Melek'i çok fazla ziyaret ediyorum. Her defasında kendi işlerimle bir araya geliyorum, kendimle yüzleşiyorum. Benim için sürekli kendi tarihime dönmek gibi. Unutmuyorum ve iyi geliyor. ■

kerem kanık & erkut terlaksiz

SANATLA BAĞINI ÖNCE KENDİSİNDE YARATTIĞI ÇARPICI ETKİ VE ARDINDAN SANATÇIYI DA HAYATINA DAHİL ETTİĞİ BİR İLİŞKİ BÜTÜNÜNÜN PARÇASI OLARAK TANIMLAYAN TİTRİFİKİR'İN KURUCU ORTAĞI KEREM KANIK İLE SARIYER'DEKİ YENİ EVİNDE; AMORF FİGÜRLERİYLE KUSURSUZLUK ALGISINI YOK EDEN VE İLK BAKIŞTA SEVİMLİ BİR DÜNYANIN KAPILARI ARALYOR İZLENİMİ YARATIRKEN ASLINDA BİZİ KAÇINDIKLARIMIZLA YÜZLEŞTİREN ERKUT TERLİKSİZ'LE İLE BİR ARAYA GELDİK.

sanatsever kerem kanık

Sanatla ilişkiniz nasıl başladı? En başından bugüne dek iç güdülerinizin şekillendiğinizi söylediğiniz koleksiyonunuzun yanı sıra sizin güncel sanatı takip eden ve destekleyen bir sanatsever olma yolunda hikâyeniz nasıl gelişti?

Aslında gerçekten tamamen içgüdüsel başlayan ve ilerleyen bir süreç oldu. Bir yaz akşamı Alaçatı'da yürürken yaklaşık 10 m²'lik bir galeride sergilenen bir eseri görüp, etkilenmemle başladı her şey. Bir duygu beni yakaladı ve galeriye girdim. Çok uzun süre tek bir esere baktığımı hatırlıyorum. Sergi, Mahmut Karatoprak'ın kişisel sergisiydi ve o sırada sanatçının kendisi olduğunu bilmiyorken eser üzerine benimle uzun uzun sohbet etti ve bu sohbetin sonunda sanatçısının o olduğunu öğrendim. Aynı gece tekrar galeriye geri dönüp, o eseri izlemeye gittim. Satın almak gibi bir niyetle değil, sadece eseri yeniden görmek istedim. Hatta sanatçının kendisi de bana o eseri almamı, bir gün mutlaka yolumuzun tekrar kesişeceğini ve gerçekten emin olduğum bir eserini almam gerektiğini söyledi.

Aradan 3 yıl geçti ve ben şans eseri bir dergide Mahmut Karatoprak'ın sergi haberini gördüm ve hemen sergiye gittim. Görür görmez beni hatırladı ve o gün sergiden beğendiğim bir işi satın aldım. Bu benim satın alıp, duvarıma astığım ilk iş oldu. Sanatçıyla tanışma ve sohbet etme deneyimimde bu şekilde başladı.

Eserin yanı sıra sanatçıyla da bir bağ kurarak ilerliyor oluşunuzu bir bütünün parçası olarak değerlendirebilir miyiz?

Kesinlikle ilişki kurduğum sanatçılarla ilerliyorum. Sadece eseri değil, o kişiyi de hayatıma dahil ediyorum. Benim günlük yaşamımda da bu hep böyledir, belki hikâyeci bir insan oluşum ve buna inanmamla ilişkili olabilir. Tanıdığım, sohbet etmeyi becerebildiğim insanlara dair bir birikim yapmayı seviyorum. Ama tabii ki önce eserin beni yakalaması gerekiyor. Bu noktada da ben kendimi yaygın gidişattan çok ayrı hissediyorum. Ben gerçekten akımlarla, alt okumalarla ilgilenmiyorum. Alakasız değilim, muhakkak bir bilgi birikimi, sanat tarihine dair bir fikri olmalı insanın ama ben her şeyi bir yere dayandırmak ya

da anlamlandırmayı önemsemiyorum.

Biraz aşk gibi, vurulmak gibi bakıyorum konuya. Ortak noktası nedir ya da neden bu işleri aldın dersiniz cevabını kavramsal olarak veremem. Eserin beni güçlü bir duyguyla, boğazımdan yakalayıp, çektiğini hissettiğim anda kaçamayacağımı biliyorum; özgünlük burada devreye giriyor. Kendinize dair bir şey bulduğunuzda o eserden etkilenirsiniz, bu müzikte de böyledir. Bir şarkıyı neden seversiniz? Kendinize ait bir şey yakaladığınız için. Eserin içinden taşıp bana ulaşan hissin değerine inanıyorum.

Şuan yaşadığınız evle sınırlı kalmayan bir Erkut Terlaksiz koleksiyonunuz var ve çok yakından üretimini takip ediyorsunuz. Erkut Terlaksiz'in işleriyle nasıl tanıştınız ve sizi etkileyen nedir?

Erkut Terlaksiz'in aldığı, alamadığı bir çok eseri var. Her birinin benim içimde yarattığı güçlü bir patlama var, özel kılanda bu. Erkut'la tanışma hikâyeme dönecek olursam, aslında ismini ortak arkadaşlarımız üzerinden zaten biliyordum, aynı çemberin içinde olduğum ama bir türlü buluşamadığım biriydi. >

Yine bir gün dergide "Canavar Terbiyecisi" serisinden bir eserini gördüm ve işin Erkut'a ait olduğunu bilmeden çok etkilendim. İş hala gözümün önünde, hiç unutmuyorum. Mahmut Karatoprak'ın eserinde olduğu gibi, bu iş de beni çok etkiledi. Baktım, daldım, kendimi alamadım. Kendimi alamıyorsam o zaman eseri alayım istedim ama süreçten tamamen habersizdim, güncel bir iş mi yoksa sadece dergide sanatçıya ait bir eser olarak mı yer verilmişti bilmiyordum. Eserin kime ait olduğuna bakınca Erkut'un ismini gördüm. Maslak 42'de devam eden serginin bir parçasıymış iş ve programımı ayarlayıp, sergiyi değil eseri görmeye gittim. Ve acı gerçeği öğrendim ki iş satılmış. Gerçekten çok üzülürüm ama kimse bilmeseydi o eser aslında bana ait... Ateşi yakan da bu eser oldu diyebilirim.

Erkut Terliksiz'in yanı sıra şuan evimde Paris ve İtalya'dan aldığım eserler, Sedat Girgin, Ekin Su Koç ve Serkan Yüksel'in işleri var. ■

sanatçı erkut terliksiz

Aslında renkli ve masalsi bir dünya sunuyormuş gibi görünen ama irdelendiğinde kusursuzluk beklentilerini bir kenara atıp, kaçındıklarımızla yüzleştiğimiz gerçeküstü bir dünya sahneliyorsun. Farklı malzeme ve doku kullanımı senin üretiminin en önemli detaylarından biri. Biraz işlerinin içeriğinden bahsedebilir misin?

Yaklaşık 10 senedir buluntu malzemeler üzerinde çalışıyorum. Yaptığım resimler, atölyenin konumu ve etrafındaki çöplerle şekilleniyor. Farklı yüzeyler, hatta imkansız yüzeylere resim yapma aşkım hep devam ediyor. Son 1 senedir yeni atölye ve yeni çalışma disiplinleri keşfindeyim. Tekrar tuval üzerine işler yapmaya başladım. İnsanoğlunun bozuk

psikolojisi, yarattığı maddi ve manevi tahribat ve bunların sonuçları, sayısız insan deneyimlerine bakış açısı, esas buluşçuluk, içsel yaratıcılık ve devam eden yıkım kapasitesi gibi kavramlar işlerimin odak noktası oldu.

İşlerinin bir sanatseverin evinde yer aldığı görmek ki aynı zamanda arkadaşın olan biri olduğunda sana nasıl hissettiriyor?

Hiçbir zaman işlerimin bana ne ifade ettiğini tam olarak anlatma taraftarı olmadım, bu noktada o işle ilişki kuran kişinin ne düşünüp, ne hissettiğini görmeyi her zaman çok seviyorum. Buna alan bırakmak gerektiğine inanıyorum. Ve birilerinin hayatının parçası olduğunu görmek beni her zaman çok etkiliyor. ■

nezih karaman & merve denizci

SANATLA İLİŞKİSİ BİR TESADÜFLE BAŞLAYAN VE DEVAMINDA İÇGÜDÜLERİYLE İLERLEYEREK ORTAK BİR DİL YAKALADIĞI ESERLERİN YER ALDIĞI NİŞANTAŞI'NDAKİ EVİNDE BİZİ AĞIRLAYAN NEZİH KARAMAN VE KENDİ DEYİMİYLE "SESSİZ BİR GERGİNLİK" BARINDIRAN ÇALIŞMALARINDA KİMLİĞİ OLUŞTURAN TOPLUMSAL ROLLERİ İÇ MEKANLAR ÜZERİNDEN İRDELEYEN MERVE DENİZCİ İLE BİR ARAYA GELDİK.

sanatsever nezih karaman

Aslında sanatla olan ilişkiniz tesadüf eseri başlamış. Biraz ilk alımınızı nasıl yaptığınızı ve sanatla tanışma hikâyenizi anlatır mısınız?

Tamamen tesadüfen başlayan bir serüven diyebilirim. Bir tanıdığımın sergi açılışına gittim ve orada bir resim gördüm. Sanatçının ismi Ceni, kendisini ve işini görünce inanılmaz etkilendim ve anında bu resmin benim olması gerektiğine karar verdim. Bugüne kadar da hiç pişman olmadım, hala salonumda asılı duruyor ve bir terslik çıkmaz ise hep öyle olmasını planlıyorum.

İçgüdüsel olarak ilerleyen bir beğeni ve alım süreciniz olsa da bu eserlerin bulunduğu ortak nokta sizce nedir?

Benim için en önemli olan şey dürtülerini tetikleyen bir eser olması. Dürtüden kastım eserin bir karakteri olması lazım, bir mesajı olması lazım. Bu mesaj bir tabu olabilir ya da tamamen sanatçının o anki ruh halini de yansıtan bir eser olabilir. Benim çoğunlukla beğendiğim işler şiddet, siyaset, savaş

ve ezoterik konular üzerine yoğunlaşıyor, ortak dil bu kavramlar etrafında şekilleniyor diyebilirim.

Peki Merve Denizci'nin eserlerinde sizi etkileyen ne oldu?

Merve'nin eserlerinde beni etkileyen bir yandan inanılmaz masum, bir yandan da rahatsız edici olması. Kullandığı renkler o kadar masum ve göze hoş gelen renkler ki o renklerin eserin içeriğiyle yarattığı tezat beni etkiliyor. Merve'nin eski ve yeni eserleri de aynı şekilde. Baktığınız şey bir mobilya ama nedense o mobilyada bir yaşanmışlık, bir hikaye varmış izlenimi size verebiliyor. Bunu hissedebildiğim çok fazla sanatçı yok.

Hangi sanatçıların eserlerini evinizde görüyorsunuz ve işlerini takip ettiğiniz başka sanatçılar var mı?

Şimdiye kadar Cenin, Rafet Arslan, Merve Denizci, Cleon Peterson, Furkan Birgün'ün eserlerini aldım. Takip ettiğim sanatçılar arasında Ali Elmacı, Tayfun Gulnar ve Evren Sungur var.

sanatçı merve denizci

Oldukça naif fakat içerisinde rahatsızlık duygusu barındıran kompozisyonların ve kendine has bir dilin var. Biraz eserlerinin içeriğinden, mimari ile olan ilişkiden ve üretim sürecinden bahsedersiniz mi?

Öncelikle neredeyse en başından bu yana resimlerimde hep bir iç mekan söz konusudur. Yerleştirmelerim ise yine iç mekan objelerine işaret etmektedir. Bu benim geçmiş eğitimimle ilgili olduğu kadar cinsiyetimle ve bu toplumda yaşıyor olmam ile de ilgilidir. Bilindiği üzere bizim gibi toplumlarda kadınlar ev ile meşguldür, temel görevleri evi idare etmek ve onunla ilgili hemen hemen her şeyden sorumludur. Evin nasıl görüldüğü de onun zevkini göstermektedir. Tabii aynı şey yakın diyebileceğimiz zamana kadar Avrupa veya Amerika'daki toplumlarda da geçerliydi. Hatta reklamlarda ideal bir ev kadını tasviri sıkça yapılırdı. Ben yaşıma gereği bu bahsettiklerimden muaf olsam da bir önceki kuşak için durum böyleydi ve elbette ben de de yansımaları mevcut. Fakat iç mekan

ve ev tasvirlerine bu kadar düşkün olmayı yalnızca cinsiyetle açıklamak eksik kalabilir. Örneğin Türk edebiyatına baktığımızda erkek yazarlarınki dahil bir çok roman çoğunlukla iç mekanlarda, evlerde geçmektedir. Uzun uzun ev ve eşya tasvirleri yapılır bu romanlarda. Bu tasvirler evin atmosferini ordaymışçasına yaşatır size. Ben Türk toplumunda önem verilen, ilgi duyulan konuların başında aile ve aile içi ilişkileri geldiği için romanlar bu kadar iç mekana odaklanmıştır diye düşünüyorum. Aslında yalnızca kadınlar değil bütün bir toplum evin içine odaklanmış durumdaydı. Belki bugün bu biraz değişmekte... Dolayısıyla iç mekana bu kadar ilgi duymamda okuduğum Türk romanlarının da payı vardır. Bir diğer neden ise yukarıda bahsettiğim önceki eğitimimle ilgilidir. Mimari restorasyon bölümünü bitirdikten sonra mimari ofislerde çalışmaya başlamış ve iç mimar olmaya karar vermişken son anda sanata yöneldim. Bu da benim üretirken ister istemez mekanı ve nesneyi düşünmemin yolunu açtı. Naiflik ve rahatsızlık duygusuna gelirsek her ikisi

de özellikle yaptığım, peşine düştüğüm şeyler değil. Yalnızca iç mekan ve eşya da resmetsem orda sessiz bir gerginliğin olduğundan bahsediyorlar, ben bunu bilinçli yapmıyorum, öyle oluveriyor.

Çalışmalarının bir sanatseverin evinde yer aldığını görmek ve kurduğu bağa tanık olmak sana nasıl hissettiriyor?

Aslında biri işimi ilk kez aldığımda değil de, çalışmalarımı takip etmeye başlayıp ürettiklerimle gerçekten ilgilenmeye başladığında onunla bir bağ kurmuş oluyoruz. Böylece çalışmalar üzerinde konuşup, paylaşım da bulunabiliyoruz. Fakat Nezih'in ayrı bir yeri var benim için çünkü ilk kez işimi alan koleksiyoner kendisi. Yanılmıyorsam sene 2013 idi. Zaman içinde arkadaş olduk. Hem bu süreçte bana verdiği destek hem de arkadaşlığı benim için çok önemlidir.

Bu sıralar neler yapıyorsunuz? Yakın zamandaki planlarınızdan bahsetmek ister misiniz?

Bildiğin gibi içinde benim de kişisel sergimin bulunduğu Barın Han'daki "Atonal 9 Solo" devam ediyor. Buradaki "Salon" isimli sergiyle çok güzel geri dönüşler aldım. Şimdi yine bu sergiden çıkan nesnenin yüceltimi, natürmort, nesnenin gerçeği ve imgesi gibi kavramlara odaklanan yeni bir sergi hazırlamaya koyuldum. Ayrıca yine Barın Han'daki sergime küratörlük yapan Fiona Vilmer ile yeni bir oluşum içine girdik. Şöyle ki; Paris'den gelen sanatçıların İstanbul'da 1 ay boyunca üretip, sergi açacakları ortam ve imkanları içeren bir sanatçı rezidansı planladık. İlkinin gerçekleştirmiş olduğumuz projenin ilk sanatçıları Mathilda Denize ve July Ancel oldu. 30 Kasım – 1 Aralık tarihleri arasında ise ortaklarından biri olan Elvan Ekren aracılığı ile Noks'da sergilerini yaptık. Önümüzdeki yıl "Piston." adını koyduğumuz proje ile Paris'den gelecek yeni sanatçıları ağırlamayı planlıyoruz. ■

